

SZERKESZTŐI IRUDA

Elmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENEZÉK” ELŐFIZETÉSI DUA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENEZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy ccentimetryi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvtári cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Pictus masculus.

(*) Mikor Deák Ferencz megalkotta a kiegyezési művet, s abban az ugynevezett delegációsális intézményt, valjón gondolt-e arra, hogy ez az intézmény az idő folyamán valóságos pictus masculusává válik.

Azt hisszük: Deák Ferencz nem olyannak gondolta és tervezte a delegációt, mint a minővé az a gyakorlatban fejlődött.

A ki csak a legutóbbi években lefolyt delegációsális tárgyalásokat figyelemmel kísérte, az megértheti abban a hitben, hogy mennél jobban igyekeznek a kiegyezési művet „kifejlesztetni,” azok az institúciók, a melyek e mű keretébe illesztettek be hova-tovább rosszabbakká válnak.

Ilyen, merőben hátrafelé kifejlesztett institúció az ugynevezett „közösügyek tárgyalására rendelt országos bizottság”, vagyis a hogy magyarul nevezik: delegáció.

Sokszor megmondtuk már és megmondták már igen sokan, hogy a delegáció egy merőben szükségtelen államintézmény és pedig annál is inkább, mert mindekkor semmi gyakorlati eredménye — épen Magyarországot illetőleg — nincsen, sőt ellenkezőleg igen sok oly anyagi és másnemű kárt okozott Magyarországnak, a melyek elkerülhetők lettek volna.

Mert mit látunk évről-évre?

Semmi egyebet, mint azt, hogy a delegációk évről-évre után erre, vagy arra utasítják a közös hadügyminisztert és az a nagyhatalmu ur rendesen mindent a delegációk utasítása ellenére cselekszik.

Most a legutóbbi tárgyalásokon is legalább tizenkétféledologban utasított a hadügyminiszter és pedig leginkább olyan ügyekben, a melyekben már évek óta mind hasonló utasítást kapott.

Utastatják arra, hogy a Magyarországon felállított katonai Akadémia ügyében és pedig a létesítés módjait illetőleg, tegyen részletes előterjesztést.

És mi történik?

Hát az, hogy a közös hadügyminiszter apodiktice kijelenti, hogy a míg ő lesz miniszter — addig a katonai akadémiáról szó nem lehet.

De hát akkor mért utasítják, ha nem a delegáció parancsol a hadügyi miniszternek, hanem ez paczkázik a delegáció rendeleteivel és megigalja minden utasításait?

No azután megint: utasítatják a közös hadügyminiszter ur, hogy a katonai iskolákban a magyar nyelvet is taníttassa.

És mit tesz Bauer báró?

Hát azt, hogy kizártnak tekinti a lehetőségét is annak, hogy katonai iskolákban a magyar nyelvet tanítsák.

Utastatják arra, hogy a katonai büntető törvénykönyvet vétesse revízió alá.

És mit tesz Bauer báró?

Hát azt, hogy egyenesen a magyar igazságügyminisztert helyezi a vádlottak padjára, s azt mondja, hogy ő az oka, hogy mindeddig nem lehetett egy lépéssel is előbbre vinni az ügyet.

Erre meg Szilágyi Dezső mondja, hogy a hadügyi kormány nem tud megegyezni, nem tud pedig azért, mert Bauer hallani sem akar arról, hogy a katonai büntető törvény a kór szellem, s főleg a magyarországi közvélemény által sürgetett módon változtassék meg.

Utastatják továbbá sok egyebekre is és Bauer báró semmibe sem veszi ezeket az utasításokat, mint ha azok egyáltalán nem is egy felesleges államhatóság részéről adatnának.

Hát a mi nézetünk szerint vagy rendelkező hatóság a delegáció, vagy nem; ha igen, akkor tanítsa meg Bauer bárót az engedelmességre, vagy ha erre nincs hatalmuk, akkor ne nagyképűsködjének az utasítások egyszerű kiadásával, hanem mondják meg őszintén, hogy a delegáció egy tehetetlen testület, a mely csak megegyeztázza a milliókat, de a melynek Bauer parancsol.

Hát ezért érdemes delegációskodni?

Politikai hírek.

Fordulat az egyházpolitikában. Bécsből táviratozzák a „M. H.”-nak: Beavatott körökben el van terjedve, hogy az egyházpolitikai reformok megoldása, bármint beszéljenek is, egyáltalán nem következik be közel jövőben. Az egyházpolitikai differenciák, melyeknek káros következményeitől még a Wekerle kabinet megalakításánál tartottak, a legjobb és legegyszerűbb eszköznek bizonyult arra, hogy az ország különböző társadalmi rétegeiben, felekezeteiben és pártjaiban az egyesítés és egyetértés lehetősége beláthatatlan időkre kizárassék. Ez által akár az alkotmányos jogok gyarapítására, akár a nemzeti aspirációk megvalósítására irányuló minden egyesülés eleve lehetetlenné tétetik. A szabadelv párt szétzilált volt, a függetlenségi pártban beállott és valódi káröröm és gúnykacaj tárgyát képező nyílt szakadás megozfolthatatlan bizonyítékul szolgálna a felfutás helyessége mellett. Sem erős öntudatos kormányok, sem élet- és akcióképessé pártok Magyarországon hosszú időre nem képzelhetők. És így az ország kormányzata, politikai és állami fejlődése teljesen ki van szolgáltatva az udvar és a közös kormány korlátokat alig ismerő elbizakodottságának.

Orosz lapok Kálnokyról. Kálnoky gróf legutóbbi delegációsális beszéde alkalmából az orosz lapok azt írják, hogy: ha Ausztria politikája továbbra a német nyomokon halad, akkor Kálnoky nyilatkozatai csak üres szavak. A Novoje Vremja sajnálja, hogy Kálnoky a német támadásokra felelt és azt állítja, hogy ezzel megalázta magát. A hivatalos körök kevésbé szkeptikusan fogják fel Kálnoky expozéját, mint a sajtó, de legutóbbi nyilatkozatai ott is kínos hatást keltenek. A csár hirtelen hívatta Gierst, aki bár beteg, szombaton este mégis Gaesinába utazott, ahol a csárral tanácskozott.

A vitás tengerszem. A Felső-Magyarország és Galícia határán levő tengerszem, amely a Palocsay-család tulajdona volt és most a Salamon-családé, tudvalevőleg vitás határkérdést szolgáltatott. A lengyelek, mint már a lapokban is többször szó volt róla, a tengerszemet maguknak reklamálják. A tengerszem ügye annyira érdekli az összes lengyeleket, hogy nemcsak az Ausztriához tartozó Galiciát, hanem Orosz-Lengyelországot és Posen lengyeleket is egyformán foglalkoztatja, s Varsó és Boroszló hírlapjai éppen úgy keseregnek a tengerszem miatt, mint a galiczi sajtó. A lengyelek izgatottsága oly messze megy, hogy a tengerszem ügye miatt a százados lengyel-magyar barátságát is fenyegetettnak tartják. A lengyelek szóba akarták hozni ezt az ügyet az osztrák delegációban is, de mielőtt ezt tennék, holnap Javorszki-nak, a lengyel klub elnökének vezetésével küldött fog menni Wekerle miniszterelnökhöz, hogy informálja őt és közöljék vele a lengyelek álláspontját.

A magyar delegáció nyilvános ülése.

Bécs, június 12.

A magyar delegációnak ma volt második nyilvános ülése. Napirenden van a közös hadügyi, pénzügyi, számszéki és tengerszeti költségvetés tárgyalása.

Az ülésen jelen vannak: gróf Kálnoky közös hadügyminiszter, báró Bauer közös hadügyminiszter, Kállay közös pénzügyminiszter, Tóth Vilmos főszámszéki elnök, báró Sterneck tengerügyi.

A magyar kormány részéről: Wekerle Sándor miniszterelnök, báró Fejérváry honvédelmi miniszter és gróf Tisza Lajos a király személye körüli miniszter voltak jelen.

Falk Miksa előadó beszédében kifejti, hogy a külügyminiszter politikáját nemcsak a korona teszi magáévá, a mi magától értetődő, hanem a közös ügyek alkotmányos tárgyalására hivatott testületek is egyhangulag helyeslik és egyszersmind a politika vezetője iránti bizalmuknak adnak kifejezést.

Beszéde végén elfogadásra ajánlja a külügyi albizottságnak azt az indítványt, hogy miként évek hosszú során át, úgy most is a miniszter által követett külügyi politika iránti helyeslésének, valamint az ezen politika vezetője iránti elismerésének és bizalmának kifejezését adni, a külügyminiszteriumnak 1894-ik évi költségvetését pedig általánosságban a részletes tárgyalás alapjául elfogadni méltóztatassék.

Ugron Gábor a külpolitika irányát és alapelveit helyesli, de a bizalmi nyilatkozatot nem fogadja el. A külpolitika vezetésében nem lát elég erőt; nem foglalnak elég részt a körülöttünk levő népek rokonszenvében, sőt még a meglevő rokonszenveket sem tudjuk fenntartani a német és szláv unió-törvényekkel szemben. Mi az apróbb népek rokonszenvére vagyunk utalva. Helytelennek tartja, ha körülöttünk oly tendenciák érvényesülnek, a melyek Ausztria-Magyarország iránt bizalmatlanságot keltenek. Diplomáciai képviselőink eljárása nem kielégítő.

Nem vegyülnek sehol a társadalmi életbe és nem tudnak politikáinknak személyes barátokat szerezni. Határozottan tiltakozunk az ellen, hogy az Oroszországgal való jobb viszonyt eddigi külpolitikánk alapelveinek bármilyen módosítását vagy csorbitását vonná magára. Politikai barátaink iránt nem szabad hidegséget tanúsítani, különösen Bulgáriával szemben. A béke fenntartása helyes cél, de azért nem szabad oly áldozatokat hozni, melyek később megfoszthatnák magukat. Igaznak tartja, hogy Oroszország figyelme jelenleg Ázsia felé irányul; de azért nem szabad tévútra vezetnünk magunkat, mert Oroszország politikája személyes elhatározásokon és érzelmeinken nyugszik, melyek gyorsan változhatnak. Ismétli, hogy a külpolitika irányát helyesli, de a módszer ellen kifogásai vannak. Ezért a bizalmi szavazatot nem fogadja el s a régen szokásban volt vörös könyv kiadását kívánja a jövőben ésszerű határozati javaslatot nyújtani.

Gróf Keglevich István abból a szempontból szólal fel, hogy szavazásuknál a nézet arányok nem derülnek ki s emélfogva Ugron álláspontjával szemben külön szavazás által akarja a bizalmat megszavatnati a külügyminiszternek. Ellentmond Ugronnak abban is, hogy külpolitikánk rokonszenveket nem hódítana.

Gróf Apponyi Albert sok tekintetben ugyanazon az állásponton áll, s ezt a multban már nem egy alkalommal fejezte ki mint Ugron Gábor. Helyesli az irányt de a módszert, mellyel a külpolitikát vezetik, szerte is több tekintetben jöhet kifogás alá. A többség, a kormány által abban a helyzetben van, hogy a külpolitika részleteit, a metódust magát is ismerheti, tehát bátran és nyugodtan szavazhat bizalmat, de a kisebbség nem lévén ezen helyzetben, a bizalmi szavazathoz abban az esetben, ha a szavazással döntetnék el, nem járulhatna, mert ha nem is ellenzi a többség bizalmi nyilatkozatát és etben semleges álláspontot foglal el, de a teljes szolidaritást a külügyi politikával direkt szavazás alakjában nem vállalhatná el.

Pulszky Ágost azt magyarázza, hogy a vörös könyv-ek miért maradtak el. Kifejti azoknak célzertüklését és ellenzi Ugron indítványát, melynek diplomáciai okmányok közlésére vonatkozó része felesleges.

A kereskedelmi szerződésnek közlésére vonatkozó része pedig nem a delegáció, hanem az országgyűlés jogkörébe tartozik.

Gr. Zichy Nándor mindazokra a miket elmondottak, nem reflektál, de jelezni kívánja, hogy a bizalmi szavazatot, melyet a delegáció a külügyminiszternek megszavaz, szerinte nem jelenti azt, hogy ebben egyszersmind a kormány iránt is bizalmi nyilatkozat van, mert a kormányok és a parlament többsége változhatnak a nélkül, hogy ezekkel a külügyi politikának is változnia kellene. E kijelentés mellett a külügyi politikának teljes bizalmat szavaz s a jelentést elfogadja.

Tisza Kálmán úgy hallotta, hogy abban eltérő vélemény nincs és nem volt, hogy a külpolitika irányát és alapelveit helyes. Ez az, a mi az alkotmányos ellenőrzés főkérdése s a minél tovább menni nem tartja szükségesnek. A külügyi albizottság bizalmi nyilatkozata abban áll, hogy habár viszonyunk Oroszországhoz javult, mégis a hármasszövetség semmiben sem változott s éppen úgy nem változott viszonyunk a Balkán államokkal szemben. Védi a külügyi metódust, mert egy tulmozgékony diplomáciát veszélyesnek tartana, miután arra kell törekednünk, hogy a szövetségi államok egy percze se érezzék azt a gyanút, hogy belső viszonyaink akarunk avatkozni. Az albizottság jelentését a maga egészében elfogadásra ajánlja.

Ugron Gábor gróf Keglevich-csel szemben tiltakozik az ellen, mintha a magyar szovinizmus bármikor is oly alakban

nyilatkozott volna, ami kellemtlenül hatott volna azon külállamokra, melyek irántunk rokonszenven vannak. Polemizál Tiszának a tulmozgékony diplomáciáról tett megjegyzéseivel. A tulmozgékony diplomáciát a Keleten jónak és kívánatosnak tartja, mert másképp úgy látszik, mintha eludnánk. Ez pedig a keleti népeknek nem imponál. Fenn tartja, hogy a kereskedelmi szerződések ellenőrzése is a külügyminiszter hatáskörébe tartozik s ezt törvényvel igazolja. Ezzel tehát nem a delegáció hatáskörét tagítja, hanem a törvényt értelmezi helyesen.

Gróf Apponyi Albert Zichy Nándor szavaira reflektál és kifejti, hogy ha gróf Zichy Nándor a külpolitikai irány változtatatlansága alatt csak azt a tényt érti, hogy a külpolitika irányát a nemzet érdekeivel és helyesléssel találkozik, akkor egyetért vele.

De ha azt értette volna, hogy a külügyi politika csinálása fölülte áll a parlamenti tényezőknél, ez ellen határozottan tiltakoznék. További szavaiban megvdi Ugront ama szemrehányás ellen, hogy a delegáció hatáskörét tagítani akarja.

E szemrehányást Ugronnal szemben, aki a delegáció eltörlését írta zászlójára, azok részéről, kik a delegáció hatáskörét már több ízben tényleg tagították, csak tréfának tarthatja. Ha egyébként ez több akar lenni, mint pedantéria, ha ez a helyes utra való ráterést jelentené és a többség komolyan feltételezésekkel örmé a jogköröket, ezt csak örméül üdvözölhetné s ebből a szempontból nem banná, ha Ugron a kereskedelmi szerződésekre vonatkozó részt, nehogy kontroverziák legyenek, nem bocsátaná szavazásra.

Pulszky Ágost azt hangsúlyozza, hogy a többség mindig komoly feltételezésekkel örmé a kompetenciákra és a jogkörökre.

Gróf Zichy Nándor Apponyinak felel és kijelenti, hogy nem tartja szükségesnek nyilatkozatainak rektifikálását, de ha félreértésnek, világosabbá akarja őket tenni, mikor azt hangsúlyozza, hogy nyilatkozatait nem értette mára, mint arra a senki által kétségbe nem vonható tényre, hogy lehetnek kérdések, melyek kormányválságot okoznak, de a külpolitika folytatására semmi befolyással nincsenek.

Ezzel az általános vitát befejezték.

Falk Miksa előadó rövid megjegyzéseket tett a vitában felhozottakra.

Gróf Cziráky Béla osztályfőnök kijelenti, hogy Ugron indítványával szemben a külügyi kormányok elvi kifogása nincs, de annak gyakorlati értéke nincs, mert most már a hírlapok sokszor fontosabb okmányokat közölnek, mint a minőket a vöröskönyvbe fel lehetne venni. A külügyminiszter a vöröskönyvvel helyesebbnek tartja az albizottságban adott szóbeli válaszokat, egyébként, ha a delegáció kívánja, bizonyos okmányokat kész közzélni.

Az indítvány fölött való szavazásánál gróf Andrássy Tivadar és báró Nopcsa Elek az ellenzékek szavaztak.

A részletes tárgyalásnál Ugron ellenzi a bécsi levéltárnál a személyzet szaporítását, mert azt kívánja, hogy a bécsi levéltárban levő magyar okmányokat az országos levéltárnak adják át. Erre nézve indítványt is tesz.

Gróf Szécsen Antal szerint előbb felvilágosításokat kellene kérni a levéltára nézve.

Tisza Kálmán arra kéri a külügyminisztert, hogy vizsgáltsa meg a bécsi levéltár és ha abban vannak tényleg direkt Magyarországot illető okmányok, azokat adják az országos levéltárnak.

Ugron Gábor az esetben, ha Tisza Kálmán álláspontja elfogadtnék, nem kívánja indítványát szavazásra bocsátani.

Gróf Cziráky Béla kijelenti, hogy a külügyminiszter tanulmányozni fogja a kérdést és kész elget tenni az átadásra nézve.

Ugron erre visszavonja indítványát. A nagykövetségi és konzulatusi címeknél Ugron kifogásolja, hogy a dualizmusnak megfelelő címeirek és jelvények nem alkalmaznak és a magyar nyelvi beadványok el nem fogadtnak, továbbá hogy a Keleti Akadémiában a magyar nyelvet nem eléggé tanítják. Ezekre nézve indítványt tesz.

Gróf Cziráky Béla kijelenti, hogy a czimer és lobogó kérdésében már hoztak határozatot, ami a magyar nyelvi beadványokat illeti, azokat mindentűnt el kell, hogy fogadják. A Keleti Akadémiában a magyar nyelv tanítására kiváló gondot fognak fordítani.

Ugron fentartja indítványát, de a többség nem fogadja el.

A rendkívüli kiadásoknál Ugron a dunai bizottság kérdésében szólal fel.

A pénzügyi és tengerszeti költségvetés tárgyalását befejezték.

A püspöki kar fölirata a pápához.

Budapest, június 12.

A márczius elején tartott püspöki konferencia, a mely hivatalosan fölgalt állást a kormány egyházpolitikai reformtervezete ellen, véglegesen abban állapodott meg, hogy föliratot intéz a pápához.

A fölirat lényegesebb pontjai a következők:

Először is kijelentik a magyar püspökök, hogy erőiket és törekvéseiket egyesítvén, készek elhárítani az egyházukat fenyegető veszélyeket, s minden eszközt föl fognak használni jogaiknak megőrzésére. Ha pedig a kormány adott programját beváltani is szándékoznék, egy lélekkel ellene fognak állni s azt megakadályozni. Tudatják a pápával, hogy a királyt informálni fogják, s a kormányt is tudomására juttatják törvényes ellenállásukat, melyet az alkotmány adta joguknál fogva a felsőházban kifejezhetnek.

Ismeretük ezután az egyházpolitikai programot, melyet négy pontban foglalnak össze, s mindegyikkel szemben külön precízizozzák álláspontjukat.

Az első pont a vallásgyakorlat szabadsága, melyet a bevett vallásfelekezetre nézve mint már meglevő törvényes gyakorlatot konstátálnak. Hogy a többi szektákra is ki fog-e terjesztetni, azt még a fölterjesztés keltezésükre nem tudták, de nem tartották valószínűnek, mert ezeknek a felekezeteknek a vallási elvei az állam érdekeivel össze nem egyeztetetők. Értik pedig ez alatt az adófizetés és katonai szolgálat teljesítését, melyet a nazarénusok megtagadnak.

Természetes, hogy a javaslat benyújtása óta ez az álláspont már szuperált dolog, mert tudjuk, hogy a vallászsabadság javaslata nemcsak a még be nem vett szektákra is kiterjed, hanem még a felekezetnélkülieket is megtitri. Előre jelzik azonban, ha ily természetű javaslatot nyújtana be a kormány, azt a legerélyesebben támadni fogják. A vallászsabadságról szóló törvényjavaslatot csak akkor fogadják el, ha kizárná a felekezetnélkülieket, a katolikusoknak pedig autonómiát adna.

A második pont a zsidó-recepció. Ismertetik a zsidóság helyzetét, melynek politikai jogai 1867 óta biztosítva vannak, de az 1868. LIII. törvényczikk átértékelte nem kötelező s így a viszonyosság kiterjesztve rájuk nincs. Kijelentik, hogy állást foglalnak a zsidó-recepció ellen is oly értelemben, hogy keresztény felekezetekhez tartozók a zsidó vallásra át ne térhessenek. A harmadik pont a polgári anyakönyv ismertetése, melyet a Csáky-féle rendelet konzekvenciájának neveznek. Minthogy a javaslat célja a egyes házasságokból származó gyermekek nyilvántartása, azért ezt a törvényt sem fogadják el.

Végre rátérnek a polgári házasságra, mely az országban nagy izgatottságot okozott. Csakis e törvény biztosítása fejében látják az elkeresztelési rendelet visszavonását és az 1868. LIII. törvényczikk 12. §-ának módosítását. Mérélegelik, melyik nyújt több hasznat az egyháznak. Ismertetik az egyházi jurisdikcziót a házasságok kötésénél és a váló perek elbírálásánál. Kifogásolják, hogy az 1868. LXXI. törvényczikk feljogosítja a katolikusok hivat, hogy vallásvaltoztatás esetében házassági perénél a szentségi illetékeség alól magát kivonhassa. Ezután pedig az okkludálóak, hogy az 1868. LIII. törvényczikk revíziója nem elég rekompenzáció a polgári házasság hátrányaiért, melyet utálatra méltónak neveznek. Majd így folytatják:

„A részletes bajokra térve át, melyek a polgári házasságból országunkban származnának, a következőket szükséges felmentnünk: A magyar állam ugyanis eddig elismerte az egyháznak jogát és hatalmát a házassági ügyekre vonatkozólag, sőt a katolikusokra nézve semmi házassági joggal sem bír, jöllehet tiltó akadályokat maga az állam is állít föl az anyaszentegyháznak jogán kívül.

Ezen elvnek megfelelőleg elisméri a katolikusokra nézve az isteni jog által föllított akadályokat, s az egyházi jog által föllított akadályokat, valamint az egyház hatalmát is fölmenti ezen akadályok alól. Elisméri és vallja továbbá, hogy a házassági ügyek az egyházi bíráskodáshoz tartoznak. Behozván a polgári házasságot, elragadná mindent, s a házasságok egy új fajtát álltaná föl, melyek a világi hatóság előtt érvényesek lennének, az egyház előtt pedig érvénytelenek.

A polgári házasság behozatalával új forrásai nyitnának meg az amagy is elterjedt vallási közönyösségnek, s újabb alkalom nyujtanának az embereknek megvetni az egyház tekintélyét s magukat elvonni annak befolyása alól, melyet az egyház most gyakorolni jogosítva van és valóban gyakorol is hívei életének legfontosabb pillanataiban, midőn azok házasságot kötnek s családot alapítanak; hogy pedig ezáltal az egyháznak nagy befolyása van a családokra s az egész társadalmi életre, az nyilvánvaló dolog.

Tagadni ugyan nem lehet, hogy a házassági jog Magyarországon bizonyos reformálásra szorul, de valamint a jelenlegi zavarokat nem a kasholikus egyház házassági joga idézte elő, de az a katolikusoknak az állam által is elfogadott vélekedései, úgy az orvosságot is nem ezekben, hanem az egyház jogában találjuk és valjún felalálható. Sürgetni fogjuk tehát, hogy a kormány tartsa érvényben az egyház dogmáját a házasság felbonthatatlanságáról s ne engedje meg, hogy áttérése folytán egy másik hísfelkekezethez, vagyis aposztiziája által az egyház

10133—1893.

544. (1—3)

Sz.8699—1893.

542. (2—3)

Pályázat

honvéd-laktanya és kerületi börtön építésére.

Kolozsvár szab. kir. város a Kolozsvárt állomásozó m. kir. 21-ik honvéd gyalogezred 3-ik zászlóaljához tartozó legénység, továbbá az ezred-irodák és a honvéd tartalékosok elhelyezésére egy laktanyát, nemkülönben egy honvéd kerületi börtönt és had-bíróági irodákat szándékoznak építtetni, végre pedig a meglevő honvéd-laktanyát megakarván nagyobbítani, alólírott Tanács e munkák végrehajtására írásbeli versenytárgyalást hirdet a felszólítja az építési vállalkozókat, valamint szakiparosokat, hogy zárt írásbeli ajánlataikat legkésőbb 1893. évi Junius hó 26-án déli 12 óráig a Tanács iktató hivatalához adják be.

Kikiáltási ár a kidolgozott részletes költségvetési előirányzatban megállapított összes anyagár és munkadíj, még pedig 307,810 frt 80 kr; az ajánlatban ezzel szemben betű- és számjegyekben kifejezendő az a százalékos (8/10), melyet a vállalkozók az összes vállalati árból leengedni hajlandók.

A zárt ajánlatok alólírott Tanácshoz címezve, lepecsételve s a fennebbi összeg 5%-ával, mint bánatpénzzel ellátva, adandók be.

A további árlejtési és szerződési feltételek, valamint a tervrajzok és költségvetések a hivatalos órák alatt megtekinthetők Salamon Antal előadó, városi tanácsos úr hivatalos irodájában Kolozsvártt (Városház, emelet 9. 10. sz.)

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsától, 1893. évi Junius hó 10-én.

Albach Géza,
polgármester.

Sz. 971—1893.

545. (1—2)

Versenytárgyalási hirdetés.

Vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter ur f. évi 17655. sz. alatt kelt magas elhatározásával a kolozsi állami elemi iskolánál egy negyedik tanterem építését engedélyezvén, ennek költségét 2754 frt 28 kr., azaz kétezer hétszáz ötvennégy forint 28 kr-ban állapította meg.

Felhívotnak ennek alapján a vállalkozni kívánó építésszek, hogy a fenti összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatukat tanfelügyelői irodámban (Óvár, Bástyá-utca 1. sz.) **folyó hó 25-én d. e. 9 óráig** adják be, mikor is a versenytárgyalás a kir. építésügyi hivatal kiküldöttjének közbejöttével ottan meg fog tartatni.

A tervrajz és költségvetés ugyanott a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Kolozsvárt, 1893. évi Junius hó 13-án.

KOZMA FERENCZ,
Koloszamegye kir. tanfelügyelője.

Sz. 599—1893.

541. (2—3)

Árlejtési hirdetmény.

Tekintetes Kolozsvármegye közgyűlése által Dedrád községében egy községi ház építése engedélyeztetett.

A kikiáltási ár a költségvetés szerint 9301 frtot teszen ki, melyre az árlejtés a községi irodán megtartandólag **folyó évi Junius hó 18-án délután 3 órára** tüzetik ki.

Az árlejtési feltételek községi irodán megtekinthetők, hová az ajánlatok szövegeileg is megtehetők, vagy írásbelileg zárt borítékban a kikiáltási összegtől járó 10%-os bánatpénzzel ellátva **folyó évi Junius hó 17-ig** beadhatók.

Dedrádon, 1893. évi Junius hó 12-én.

Gyulai Ödön,
kjegyző.

Grün János,
bíró.

Sz. 3236—1893.

538. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Havasi István végrehajtónak Nyegru Szimion végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék, a Kolozsvár vidéki kir. járásbírói ügyében levő, Kara község határán fekvő és a fenti végrehajtást szenvedő és Nyegru Todorika f. Moldován Todoráné, kiskoru Prodán Vaszián, Nyegru Juon, Todorika f. Szibegyan Dumitrué, Dezmerán Zsuzsánna és kiskoru Nyegru Damnyica tulajdonul felvett karai 87. tjkvbeni következő ingatlanokra:

a 4 rsz. 633 hrsz. birtokra 74 frt becsárban,	a 12 rsz. 979 hrsz. birtokra 23 frt becsárban.
a 6 " 659 " " 67 " "	a 13 " 984 " " 29 " "
a 7 " 674 " " 59 " "	a 14 " 1118 " " 88 " "
a 8 " 685 " " 111 " "	a 16 " 1809 " " 83 " "
a 9 " 938 " " 44 " "	a 17 " 1455 " " 10 " "
a 10 " 931 " " 44 " "	a 18 " 1403 " " 97 " "
a 11 " 958 " " 6 " "	a 19 " 1444 " " 111 " "

tovább a fentiek és a karai ev. ref. egyház tulajdonul felvett karai 280. tjkvbeni A + 1. rsz. 495 hrsz. birtokra 80 frt becsárban és végül a fentiek és Pap Juon 1. Juon tulajdonul felvett karai 279 tjkvbeni A + 1 rsz 358 hrsz birtokra 9 frt becsárban, mint ezen megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi Augusztus hó 24-én délelőtti 10 órakor Kara községében, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10%-át — bánatpénz gyanánt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényozikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Kolozsvártt, 1893. évi május hó 5-én.

REINBOLD ARTHUR,
kir. törvényszéki bíró.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhely megye székeskereszturi járásban, Etédi körben tisedébe jött **körjegyzői állomásra** pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket **folyó évi július hó 10-ig** hozzám annál bizonyosabban adják be, minthogy az el-késletten érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. Ezen körjegyzői körhöz tartozik Etéd székhelylyel Siklód, Küsmöd, Szolokma.

Körjegyzői javadalmazás:

évi fizetése	400 frt.
irodai átalány	50 frt.

Székeskeresztur, 1893. június hó 8-án.

Báró Gamerra Oszkár,
h. főszolgabíró.

Sz. 58—1893. b. v.

547. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a sz.-kereszturi kir. járásbírói 1892. évi 1421. p. számú végzése következtében, Pálfi Ferenc ügyvéd által képviselt Nagy S. Mózes szent-ábrahám lakos javára Török Áron hagyatéka ellen 1000 frt s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 354 frt 11 kr-ra becsült: egy íróasztal és többféle magánkövetelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a sz.-kereszturi kir. bíróság 570—1893. számú végzése folytán 1000 frt tőke követelés és eddig összesen 23 frt 70 kr-ban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Szent-Ábrahám, a község háznál leendő eszközölésére 1893. évi Junius hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája határidővel kinttettik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Sz.-Keresztur, 1893. évi május hó 30. napján.

SZALONTAI ALBERT,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 280—1893. v. h.

548. (1—1)

Árverési hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy a székeskereszturi kir. járásbírói 2114—1893. polg. számú végzése által a sz.-udvarhelyi „székely egyleti első takarékpénztárnak” ügyvéd Kovács Móricz által képviselve, farkaslaki Pakót Elek, Tamás Viktoria, Nagy Pál és Hadnagy Dénes ellen 135 frt tőke és járuléka iránti ügyben, alpereseknél Farkaslaka községben összesen 410 frtra becsült következő javai, u. m: két szekér szára, két ökrök-tulok 4 évesek, két ökrök-tulok 4 évesek, ezen ingók Farkaslaka község házánál 1893. évi Junius hó 30-án délelőtti 9 órakor nyilvános árverésen el fognak adatni, melynek az egyes javak vételárán azonnal fizetendő, esetleg a becsáron alul is a többet ígérőknek el fognak adatni.

Az árverési feltételek a bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Ezuttal felhívotnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt elsőbbségi jogokat érvényesíteni vélnek, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, alólírt végrehajtóhoz nyújtsák be, mert különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár főlségére fognak utasíttatni.

A székeskereszturi bírósági végrehajtótól.

Sz.-Udvarhelyt, 1893. évi Junius hó 11-én.

BIRÓ SÁNDOR a. k.,
kir. végrehajtó.

3 vagy 4 szobából álló ház,
kis kert és minden hozzátartozókkal
kibérlésre kerestetik.

Ajánlatok felvétel és bérösszegre vonatkozó adatokkal a lap kiadó-hivatalához „B” betű alatt címzendők.

546. (1—1)

Tisztelt háziasszonyok!

Mint a fehérnemű mosáshoz kitűnő tisztító szert ajánlja az első Nagyszaberi Stearin-gyertya gyár a most forgalomba hozott

Szappan-port

elegáns dobozokban.

Ezen szappan-por minden a fehérneműt ártalmas maró anyag-tól teljesen mentes, a fehérneműt fehérités nélkül hótáhré teszi és kellemes, friss illatot ad neki.

Megtakarítás pénzben, munka-

erőben és időben.

Használati utasítás:

A fehérnemű mennyiség szerint a szappan-por része csekély forró vízbe feloldatik, ezen oldatot 20—40 liter langya vízbe keverik, a fehérneműt bele teszik és éjszakára így hagyják.

Másnap a fehérneműt meleg vízbe kimosandó, miáltal tápasztaljuk, hogy a piszok tökéletesen magától feloldott.

A fehérneműt minden hátrány nélkül ki lehet főzteni, mely esetben egy maroknyi szappan-por adandó az üstbe.

Kapható:

Gergely Ferencznel Kolozsvártt.

550. (1—5)

KOLOZSVÁRI LESZÁMITOLÓ BANK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Befizetett részvénytőke:

Folyó évi tartalékalap:

100,000 frt o. é.

25,000 frt o. é.

Elfogad pénzbetétet rövid és hosszabb időre a legelőnyösebb kamattal mellett.

Leszámitol 1, 3—4 hónapos váltókat a legkedvezőbb feltételekkel.

Lombárd kölcsönöket ad különböző értékpapírokra, valamint azok eladását vagy vételét közvetíti.

A fenti üzletágakra nézve bővebb felvilágosítással szolgál:

az igazgatóság.

(Kolozsvártt, belszen utca 3. sz. a. emelet)

Hivatalos órák: naponként délelőtti 9 óráig

fél 1 óráig.

442. (10—50)

Finom, Genre-szerű

könnyű Füzők,

tartósan készítve.

Alkalmas és kényelmes Specialis szabás:

Kövér, Gyenge mellűk és Ferde növésűeknek.

Emlő füzők, Egyenes tartók

felelőtték és gyermekeknek,

Szakaszerű és gondos kivitelben.

Bischoff Katalin füző-műtermében,

Kolozsvár, Sétatér-utca 5. sz.

Számos elismerés!

243. (20—20)

NAGY KÁLYHA-RAKTÁR

Kolozsvártt, belmagyar-utca 9. sz. a.

Kapható mindenféle fajtájú s legjobb minőségű **Hardtmuth gyártmányu**

kályha-kemence,

valamint mindenféle hazai gyártmányu is.

Ezeket kívül mindenféle **takarék-, főző kemencék,** lábón álló, szállítható, kályhával rakva vagy egészen vashól.

Nagyobb arányú főző-kemencéket uraságok vagy vendéglősök részére jutányos áron szállítunk.

A jószágért szakértelmünkkel fogva kezeskedünk.

Dúsan berendezett raktárunk megtekinthető bármikor, a hol minden azonnal meg is rendelhető.

Tisztelettel:

Demjén Ágoston és Schmidinger Alajos,

Kolozsvártt, belmagyar-utca 9. sz. alatt.

534. (2—x)

Minden anya

helytelenséget követ el, ha gyermekei mosására más szappant, mint a **bécsi Parfumerie Equitable** által előállított **Vaseline-arany-creame-szappant** használ. — Ezen szappan élesztően hat a bőrre.

Egy 3 darabot tartalmazó csomag 35 kr.-ért kapható:

Lányi Benő és Csatt Ilyés uraknál

Kolozsvártt. 537. (2—24)

Gyönyörű minták magánnevők részére ingyen és bérmentve. — Tartalomdús mintakönyvek szabók számára bérmentetlenül.

Nem adok minden méternél 2 és fél vagy 3 és fél frtnyi engedményt, sem ajándékokat a szabóknak, mint a konkurrens cégek teszik, az én áram szabott és netto árak, hogy magánnevőim olcsón és jól vásárolhassanak. — Övöm a t. közönséget a konkurrens cégek kettős árengedményes leveleitől.

Öltözetekre való kelmék.

Peruvia és desking a magas clerus számára, szabályszerű kelmék a cs. és kir. hivatalnok, veterán, tüzolt, tornász, család egyenruhára, teke és játékszaktokra való posztó, loden vízmentes kelmék, vadászkatókra, mosó kelmék, utazó pladók 4—14 frt. — A ki jutányos, becsületes, tartós, tiszta gyaiply posztóárut, nem pedig a mindenfelől kintálgatott s a szabó fáradságára s költségére nem érdemes olcsó rongyokat akar vásárolni, az forduljon

STIKAROFKY JÁNOSHOZ BRÜNNBEN, (Ausztria Manchesterre). Állandó posztóraktár fél millió értéken felül.

Hogy üzletem nagyságát és versenyképességét kimutassam, kijelentem, hogy Európa legnagyobb posztókvitelét, a kamagura szöveteit, szahó és könyvkötő kelméket gyártását kezembem egyesítettem. Hogy ezekről a n. e. közönség meggyőződhessen, meghívom nagy helyiséglm megtekintésére, melyekben 150 embert foglalkoztatok.

Szétküldés csak utánvétellel. — Levelezés magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

180. (23—24)